

УДК 347.4

КРЕДИТ. КРЕДИТНИЙ ДОГОВІР

Студ. І. М. Цуканова, гр. БП-2-17

Студ. Г.Л. Амбруш, гр. БП-1-16

Науковий керівник Телестакова А.А.
Київський національний університет технологій

Мета і завдання. Метою даної роботи є визначення поняття «договір», розкриття питання про кредитний договір, його підписання та нарахування відсотків за кредитним договором.

Завданням дослідження є юридична характеристика кредитного договору.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що впливають з кредитного договору.

Предметом дослідження є кредитний договір.

Результати дослідження. Слід зазначити, що дослідженню окремих договорів, зокрема кредитного договору, присвячені праці таких науковців як Несен О.В., Чайковського Я.І., Шаповал О.А., Телестакової А.А. та інших.

Ядром кредитної системи України є банки, які виступають як покупці, так і продавці грошових коштів. Базисом для правового регулювання діяльності кредитування є Цивільний Кодекс України ст. 1054 – 1057, Закон України «Про споживче кредитування» та Закон України «Про банки і банківську діяльність».

В більшості випадків, операції кредитування здійснюють банки та небанківські фінансово-кредитні організації, які реалізують операції з кредитування. Відповідно до положень Закону України «Про банки і банківську діяльність» банком названо юридичну особу, що має виняткове право на підставі ліцензії НБУ здійснювати такі операції:

- Залучати до вкладів грошові кошти фізичних та юридичних осіб;
- Розміщати названі кошти від свого імені на власних умовах і на власний ризик;
- Відкривати й вести банківські рахунки фізичних та юридичних осіб [1].

Ч. 1 ст. 1054 ЦК України проголошує, що за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірі та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти [2].

Кредитними визнаються операції, визначені як такі Законом "Про банки і банківську діяльність".

Відповідно до ст.. 47, 49 Закону "Про банки і банківську діяльність" до кредитних належать наступні операції:

- розміщення залучених у вклади (депозити), у тому числі на поточні рахунки, коштів та банківських металів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик;
- здійснення операцій на ринку цінних паперів від свого імені;
- надання гарантій і поруки та інших зобов'язань від третіх осіб, які передбачають їх виконання у грошовій формі;
- придбання права вимоги на виконання зобов'язань у грошовій формі за поставлені товари чи надані послуги, приймаючи на себе ризик виконання таких вимог та прийом платежів (факторинг);

• лізинг (підприємницька діяльність, спрямована на інвестування власних чи залучених фінансових коштів, яка полягає в наданні лізингодавцем у виключне користування на визначений термін лізингоодержувачу майна) [3].

Кредити, які надаються банками, за строками користування поділяються на:

1. короткострокові - до 1 року; можуть надаватися банками у разі тимчасових фінансових труднощів, що виникають у зв'язку з витратами виробництва та обігу, не забезпечених надходженням коштів у відповідному періоді;
2. середньострокові - до 3 років; можуть надаватися на оплату обладнання, поточні витрати, на фінансування капітальних вкладень;
3. довгострокові - понад 3 роки; можуть надаватися для формування основних фондів.

Об'єктами кредитування можуть бути капітальні витрати на реконструкцію, модернізацію та розширення вже діючих основних фондів, на нове будівництво, на приватизацію та ін [3].

В свою чергу, Закон України «Про споживче кредитування» регулює відносини між кредитором, кредитними посередниками та споживачами під час надання послуг споживчого кредитування.

Висновки. На мою думку, законодавство України забезпечує сприятливі умови для розвитку економіки України, а саме захищає права та законні інтереси споживачів і кредиторів та створює належне конкурентне середовище на ринках фінансових послуг.

Ключові слова: кредит, кредитний договір, кредитна система, зобов'язання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Перегудова Ю. А. Господарсько-правове регулювання банківського кредитування в Україні // Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". — 2018. — №19.
2. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№40-44. Ст. 356
3. Щербина В. С. Господарське право / В. С. Щербина. – Київ: Юрінком Інтер, 2001. – 382 с.
4. Про споживче кредитування : Закон України від 15.11.2016 р. № 1734-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 1. Ст. 2
5. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 07.12.2000 р. № 2121-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. №5-6. Ст. 30
6. Несен О. В. Споживче кредитування в Україні: проблеми надання та напрями розвитку операцій / О. В. Несен. // Науковий журнал «ЛОГОС. Мистецтво наукової думки». – 2018. – С. 36–37.